

[Cat/Cas]Xavier Pellicer: 'Hi ha complicitat de gran part de la judicatura amb tesis d'extrema dreta'

ARNAU LLEONART FERNÁNDEZ :: 29/08/2020

Entrevista al portaveu d'Alerta Solidària

La repressió no s'atura. La setmana vinent hi ha citades les primeres tongades d'encausats pels talls convocats pel Tsunami Democràtic a la Jonquera i a Salt, una macrocausa en la qual Alerta Solidària compta que hi ha 270 investigats, malgrat que reconeix que no en té tota la informació. És un més dels tentacles de la repressió contra l'independentisme en el context de les protestes contra la sentència, que ja va començar preventivament amb la detenció de nou membres dels CDR el 23 de setembre de l'any passat. Més tard, van venir les mobilitzacions multitudinàries, els empresonaments preventius de desenes de joves i la desaparició del Tsunami Democràtic, que darrerament només s'ha pronunciat per oferir suport jurídic als investigats arran de les seves convocatòries. VilaWeb ha entrevistat Xavi Pellicer, portaveu d'Alerta Solidària, per parlar d'aquests casos i repassar com comença el nou curs judicial.

—Fa poc, heu fet públic que el 4 de setembre començaran a declarar els 197 investigats pel tall de la Jonquera convocat pel Tsunami Democràtic. En sabeu res, de la investigació pel tall de Salt, que es cursa per separat?

—Hi ha dos jutjats encarregats. Al jutjat d'instrucció de Figueres hi ha 197 persones investigades i unes 60 en un jutjat d'instrucció de Girona. Els que depenen del de Girona han estat citats a declarar els dies 2 i 3 de setembre, i els de Figueres comencen el 4 de setembre. A partir d'aquí comencen unes citacions que van fins a cinc setmanes més enllà. Parlem d'un total de 270 persones. Ens havíem trobat casos anteriors, com el tall de carretera que es va fer vora Capellades per una vaga general, on es van obrir investigacions a 50 persones i després les van arxivar. Són accions en massa que aixequen una certa alarma i que, normalment, van seguides de citacions judicials en massa amb una voluntat clara d'atemorir i impedir que es repeteixin certs models de mobilització que fan mal a l'estat espanyol i tenen repercussió internacional.

—De què els acusen?

—Parlem d'un tall de carretera que deriva en uns desordres que podrien esdevenir greus, tractant-se d'una interrupció del trànsit d'una autopista. S'haurà de veure si es tradueix en una acusació de desordres. És una fase absolutament inicial.

—Com en van poder identificar tanta, de gent?

—Alguns els van identificar al moment, uns altres amb les matrícules del cotxe, i alguns quan tornaven a casa en els macrocontrols posteriors dels Mossos i la Guàrdia Civil. Mirem de coordinar les defenses d'aquestes persones, però no tenim el detall de tots els casos. Hem pogut posar-nos en contacte amb desenes i desenes, però no en tenim tota la informació.

—Però era una protesta pacífica...

—Ara, que hagin citat tanta gent no vol dir que s'obri un procés penal contra tots. Hem de fer una defensa clara del dret de protesta i de resistència pacífica, es pot defensar perfectament que no s'ha comès cap il·lícit penal.

—**El Tsunami Democràtic va dir que els donaria suport jurídic. Ha estat així?**

—Nosaltres no podem saber si ha passat o no, perquè no tenim cap contacte amb el Tsunami Democràtic.

—**Què en penseu, que d'avui per demà aparegui un actor polític amb tanta capacitat de mobilització i que, tal com va aparèixer, hagi desaparegut?**

—Qualsevol espai que promogui mobilitzacions desbordants per a l'estat, com ho va ser el Tsunami Democràtic, és molt positiu. Pel que fa a les formes, entenem que els agents que es mobilitzen han de buscar eines segures. Cada cop hi ha més control social de la població, retallada de drets i acusacions que ho qualifiquen tot de terrorisme i enemics de l'estat. L'anonimat és una innovació per a plantejar mobilitzacions en massa i que en molts casos tenen un èxit impressionant. Ni ho qüestionarem ni direm que sigui la via bona. Òbviament, té uns riscos. Quan no saps qui convoca poden passar coses com ara que deixi de convocar i no saps per què, o que es perdi la confiança en els actors que convoquen. Al cap i a la fi, és una eina de mobilització que en un moment determinat fa que el poble català es manifesti.

—**La desaparició sobtada ha dut molta decepció entre la gent que n'havia seguit les convocatòries. Creieu que això en pot comprometre la capacitat de mobilització si un dia es reactiva?**

—Això ha passat amb moltes plataformes i espais de mobilització que en un moment determinat apareixen i fan convocatòries de vagues generals o unes altres mobilitzacions de lluites socials. No és ni bo ni dolent; si aquesta eina de mobilització ja no serveix, esperem que en vinguin més. El fet important és que la gent es mobilitzi, continuï lluitant i no perdi els objectius polítics d'aquesta lluita de fons. Segurament, en aquest camí vindran milers de mobilitzacions de tots els estils que apareixeran i desapareixeran. Al final, són eines del poble per a mobilitzar-se.

—**El tall de la Jonquera va ser al novembre i ja hi ha citacions per a centenars de persones. De l'ocupació de l'aeroport, que va ser el 14 d'octubre, no se n'han obert investigacions?**

—Tenim els casos dels qui van ser detinguts i els encausats de les mobilitzacions postsentència. Ara mateix no ens consta que hi hagi hagut cap novetat en la instrucció.

—**Contrasta amb el que ha passat en altres casos, com els empresonaments després de la sentència o fins i tot de l'Ibrahim i en Charaf, que ja se n'ha fet el judici.**

—El cas de l'Ibrahim i en Charaf per força havia d'anar més de pressa: quan hi ha una presó preventiva els jutjats tenen l'obligació d'agilitar-ho al màxim perquè vulneren el dret fonamental de llibertat. És una mesura per a evitar això que ha passat, una injustícia perquè han estat mesos i mesos en presó preventiva i els han absolts. A la resta de casos els processos d'instrucció són oberts i n'haurem de veure els avenços. Que a mi em consti, no hi ha hagut cap avenç en la fase d'instrucció, cosa que de fet és habitual pel temps que fa.

—**Sorpren per la quantitat d'empresonaments que hi va haver.**

—Confirma allò que vam dir des del primer dia: és un cas de detencions en massa en una

situació de descontrol policíac, amb violència brutal i aleatòria. En aquests casos són habituals els arxivaments en massa, absolucions en massa i com a molt algunes condemnes, la major part molt lleus. L'evidència que tenim és d'algú que passa vuit mesos a la presó, canvia el jutge i l'allibera abans del judici, i al cap de no res publica una sentència on diu que no hi ha proves per a condemnar-lo. Alguna cosa falla o hi ha alguna voluntat política més enllà de l'apreciació jurídica.

—Aquí ja no es tractava del Tribunal Suprem ni de l'Audiència espanyola, eren tots jutjats d'instrucció i de guàrdia. Tanta complicitat hi ha amb l'estratègia repressiva de tants jutges de base per a poder-ho fer?

—Hi ha complicitat de gran part de la judicatura amb tesis d'extrema dreta. Això ja és un element. Els jutges no viuen aïllats de la societat i en un context d'alarma social acostumen a adoptar unes mesures preventives molt més bèsties perquè fan un paper de provar de frenar l'alarma social. Ho trobem en aquest cas, en vagues generals i en mobilitzacions multitudinàries molt diverses.

—Quin paper hi fa la fiscalia?

—És el tercer element, els jutjats només poden adoptar mesures preventives entre allò que demanen les defenses i allò que demana la fiscalia. Ni més, ni menys. Si la fiscalia demana de signar cada quinze dies, a tot estirar el jutge pot ordenar de signar cada quinze dies. Si demana presó preventiva, màxim pot ordenar la presó preventiva. Aquí és on el govern de l'estat diu: 'Aquest el vull a la presó', i dóna indicacions al jutge. A vegades amb pressions directes i a vegades amb pressió mediàtica, social o política. Això obre la via perquè un jutge d'extrema dreta empresoni sense pudor ni cap prova, com ens hem trobat casos, o, en el cas que sigui un jutjat influenciable o que vulgui ascendir en la judicatura, fent un mèrit. O un jutge que és nou, veu la situació a les notícies, veu la pressió de la fiscalia i acaba decretant la presó preventiva. Potser sense gaire convenciment, però pensant que ho ha de fer.

—Pot ser que hi hagi jutges que la policia sàpiga que són més proclius a empresonar o el sistema d'adjudicació de jutge no ho permet?

—Aquells dies ens vam trobar a Barcelona el cas d'un jutjat que no era competent perquè se li acabava la guàrdia per a rebre detinguts, els va voler rebre, va decretar presons preventives, vam denunciar que no n'era competent, ens van donar la raó i el jutjat que li tocava va decretar la llibertat. Hi ha jutjats que no únicament són més proclius, sinó que van mirar d'apropiar-s'ho per a decretar les mesures que creien. Tots els advocats saben, segons quin jutjat d'instrucció toca -sobretot a Barcelona-, si té un tarannà més dur amb els represaliats. Fins i tot es deia que certes operacions policials es llançaven en moments que hi havia certs jutjats de guàrdia.

—Com interpreteu que l'Audiència espanyola hagi barrejat l'operació Judes amb les mobilitzacions postsentència, quan en principi eren processos diferents?

—La vinculació amb les mobilitzacions postsentència és el moll de l'os de l'operació Judes, és la voluntat d'agafar el delicte de terrorisme i fer-ne una aplicació que pugui servir per a qualsevol mobilització que vulgui qüestionar l'estat. Parlem d'un fet gravíssim, per la retallada de drets i persecució política de qualsevol mobilització política, social o sindical. Aquí és on creiem que hi ha la batalla de fons en el cas de l'operació Judes, si s'imposa un

relat i una definició de terrorisme que pot incloure el tall del Pertús, les mobilitzacions antimonàrquiques i la vaga general contra la reforma laboral; o es limita la definició del dret de terrorisme a allò que era la definició anterior, en la qual hi havia d'haver una estructura, armament, atemptats, etcètera. Sembla que això passa a segon terme i es posa en primer el fet que tinguis la voluntat de subvertir l'estat. El delicte de terrorisme passa a ser un delicte interpretatiu i dins el marc del dret penal de l'enemic. Una interpretació del dret en què no és important què has fet, sinó en nom de quina ideologia ho has fet.

—Si finalment els condemnen s'establirà un precedent per a reinterpretar què és terrorisme i condicionar les mobilitzacions futures?

—No liquidaria les mobilitzacions, però donaria unes eines més potents per a reprimir-les. Ho aplicarien? Hem vist que té molt més pes el context social que no el dret penal o la jurisprudència. Si en un determinat moment el govern de torn de l'estat es trobés legitimat a aplicar-ho, ho farien. En moments en què originés una resposta popular potent i organitzar més mobilitzacions, s'ho haurien de pensar dues vegades.

—Què els ha passat als quatre nous encausats que van citar a declarar?

—Dels quatre, dos no van poder ni declarar perquè l'Audiència no va ser capaç de fer una declaració en línia amb el jutjat de Mollet del Vallès. Hi ha dos acusats de terrorisme que, malgrat ser acusats d'un delicte tan greu, només van anar a un jutjat i van signar que no volien declarar. Sense cap mesura cauteladora ni haver passat davant del jutge instructor. Això denota l'enèsim desgavell d'aquest cas.

—En els casos dels presos polítics i els exiliats els tribunals europeus han tingut un paper molt important. Aquesta estratègia de defensa l'estudieu?

—Ens sembla una estratègia vàlida, legítima i que s'ha de recórrer perquè els tribunals hi són per a arribar fins al final, però tenint clar que això es limita al dret. L'exemple més clar és la sentència de fa poc que anul·lava la condemna a Arnaldo Otegi després d'unes eleccions basques a les quals no es va poder presentar perquè havia estat inhabilitat. El tribunal diu ara que aquella sentència no tenia cap validesa, però què ha canviat? No ha canviat res. S'ha donat la raó a algú que havia estat víctima d'una sentència injusta, però la funció de la sentència, que era inhabilitar un moviment polític deixant-lo fora de joc i creant una majoria artificial al parlament de la comunitat autònoma basca, ja va tenir efecte.

—Aquest paral·lelisme amb l'estratègia de repressió que es va aplicar al País Basc plana sobre l'independentisme català des que es va començar a acusar de terrorisme persones que eren dels CDR. Creieu que els pot donar resultats?

—S'hi veuen paral·lelismes, però hi ha una distància molt important. El context social no té res a veure, ni per la mena de lluita que hi ha a Catalunya en contrast amb la que hi havia al País Basc, ni pel que fa a la població. Pots aprendre d'uns altres moments repressius que hi ha hagut al passat -també a Catalunya-, però les diferències són importants. Més enllà de la repressió, allò que desmobilitza és la incapacitat de mantenir viva la flama de la lluita. Cal promoure una mobilització que aglutini i unes reivindicacions polítiques que avancin. I sobretot, utilitzar la repressió com un bumerang, no com un fre. Cal posar qualsevol cas repressiu al servei de la lluita per la qual s'ha desfermat aquella repressió. L'estat utilitza aquestes persones per a desvirtuar el moviment, però tant li és l'un com l'altre. Cal avantposar sempre la mobilització i la reivindicació social.

—Preveieu quan pot ser el judici de l'operació Judes?

—Tan sols sabem que es va prorrogar la instrucció, que si no m'equivoco implica un allargament de la causa de dotze mesos més. I es poden fer més pròrrogues. Va servir perquè tingués un efecte determinat en un moment concret i ara és al calaix per quan el fiscal o el jutge de torn considerin que cal treure'l per a generar una situació de tensió o de por.

—Si la instrucció no s'ha tancat pot ser que el període que investiguen es vagi allargant i inclogui més mobilitzacions, com es va veure amb els nous encausats, que acusaven per haver participat en les protestes postsentència?

—Podria ser. La viabilitat que tindria això després d'un any més d'investigacions en què no ha aparegut res més, s'hauria de veure. Aquests nous quatre encausats són a petició de la fiscalia. Per tant, és el govern de l'estat espanyol -PSOE i Podem- qui decideix que la fiscalia les encausi. Tot depèn de si el govern de torn té voluntat de crear un cert estat d'ànim.

[Castellano]

Xavier Pellicer: 'Hay complicidad de gran parte de la judicatura con tesis de extrema derecha'

Entrevista al portavoz de Alerta Solidaria

La represión no se detiene. La próxima semana hay citadas las primeras tandas de encausados por los cortes convocados por el Tsunami Democrático en la Jonquera y en Salt, Una macrocausa en la que Alerta Solidaria cuenta que hay 270 investigados, a pesar de que reconoce que no tiene toda la información. Es uno más de los tentáculos de la represión contra el independentismo en el contexto de las protestas contra la sentencia, que ya comenzó preventivamente con la detención de nueve miembros de los CDR el 23 de septiembre del año pasado. Más tarde, vinieron las movilizaciones multitudinarias, los encarcelamientos preventivos de decenas de jóvenes y la desaparición del Tsunami Democrático, que últimamente sólo se ha pronunciado para ofrecer apoyo jurídico a los investigados a raíz de sus convocatorias. VilaWeb ha entrevistado Xavi Pellicer, portavoz de Alerta Solidaria, para hablar de estos casos y repasar como comienza el nuevo curso judicial.

-Hace poco, se ha hecho público que el 4 de septiembre comenzarán a declarar los 197 investigados por el corte de la Jonquera convocado por el Tsunami Democrático. ¿Que sabéis de la investigación por el corte de Salt, que se cursa por separado?

-Hay dos juzgados encargados. En el juzgado de instrucción de Figueras hay 197 personas investigadas y unas 60 en un juzgado de instrucción de Girona. Los que dependen del de Girona han sido citados a declarar los días 2 y 3 de septiembre, y los de Figueras comienzan el 4 de septiembre. A partir de aquí comienzan unas citas que llegan hasta cinco semanas más allá. Hablamos de unas 270 personas. Nos habíamos encontrado casos anteriores, como el corte de carretera que se hizo en Capellades por una huelga general, donde se abrieron

investigaciones a 50 personas y luego las archivaron. Son acciones en masa que levantan una cierta alarma y que, normalmente, van seguidas de citaciones judiciales en masa con una voluntad clara de atemorizar e impedir que se repitan ciertos modelos de movilización que hacen mal en España y tienen repercusión internacional.

- ¿De qué les acusan?

-Hablamos de un corte de carretera que deriva en unos desórdenes que podrían convertirse en graves, tratándose de una interrupción del tráfico de una autopista. Habrá que ver si se traduce en una acusación de desórdenes. Está en una fase absolutamente inicial.

- ¿Como pudieron identificar a tanta gente?

-Algunos los identificaron el momento, otros con las matrículas del coche, y algunos cuando volvían a casa en los macrocontroles posteriores de los Mossos y la Guardia Civil. Tratamos de coordinar las defensas de estas personas, pero no tenemos el detalle de todos los casos. Hemos podido ponernos en contacto con decenas y decenas, pero no tenemos toda la información.

- Pero era una protesta pacífica

... -Ahora, que hayan citado a tanta gente no quiere decir que se abra un proceso penal contra todos. Debemos hacer una defensa clara del derecho de protesta y de resistencia pacífica, se puede defender perfectamente que no se ha cometido ningún ilícito penal.

- El Tsunami Democrátic dijo que les daría apoyo jurídico. Ha sido así?

-Nosotros no podemos saber si ha pasado o no, porque no tenemos ningún contacto con el Tsunami Democrátic.

- ¿Qué pensáis, de que de hoy para mañana aparezca un actor político con tanta capacidad de movilización y que, tal como apareció, haya desaparecido?

-Cualquier espacio que promueva movilizaciones desbordantes para el estado, como lo fue el Tsunami Democrátic, es muy positivo. En cuanto a las formas, entendemos que los agentes que se movilizan deben buscar herramientas seguras. Cada vez hay más control social de la población, recorte de derechos y acusaciones que lo califican todo de terrorismo y enemigos del estado. El anonimato es una innovación para plantear movilizaciones en masa y que en muchos casos tienen un éxito impresionante. Ni lo cuestionaremos ni diremos que sea la vía buena. Obviamente, tiene unos riesgos. Cuando no sabes quién convoca pueden pasar cosas como que deje de convocar y no sabes por qué, o que se pierda la confianza en los actores que convocan. Al fin y al cabo, es una herramienta de movilización que en un momento determinado hace que el pueblo catalán se manifieste.

- La desaparición repentina ha llevado mucha decepción entre la gente que había seguido las convocatorias. ¿Cree que esto puede comprometer la capacidad de movilización si un día se reactiva?

-Eso ha pasado con muchas plataformas y espacios de movilización que en un momento determinado aparecen y hacen convocatorias de huelgas generales u otras movilizaciones de luchas sociales. No es ni bueno ni malo; si esta herramienta de movilización ya no sirve, esperamos que vengan más. Lo importante es que la gente se movilice, siga luchando y no pierda los objetivos políticos de esta lucha de fondo. Seguramente, en este camino vendrán miles de movilizaciones de todos los estilos que aparecerán y desaparecerán. Al final, son

herramientas del pueblo para movilizarse.

- El corte de la Jonquera fue en noviembre y ya hay citas para cientos de personas. ¿De la ocupación del aeropuerto, que fue el 14 de octubre, no se han abierto investigaciones?

-Tenemos los casos de quienes fueron detenidos y los encausados de las movilizaciones postsentencia. Ahora mismo no nos consta que haya habido ninguna novedad en la instrucción.

- Contrasta con lo ocurrido en otros casos, como los encarcelamientos tras la sentencia o incluso de Ibrahim y Charaf, que ya se ha hecho el juicio.

-El caso de Ibrahim y Charaf por fuerza tenía que ir más deprisa: cuando hay una prisión preventiva los juzgados tienen la obligación de agilizar al máximo porque vulneran el derecho fundamental de libertad. Es una medida para evitar esto que ha pasado, una injusticia porque han sido meses y meses en prisión preventiva y los han absuelto. En el resto de casos los procesos de instrucción son abiertos y tendremos que ver los avances. Que a mí me conste, no ha habido ningún avance en la fase de instrucción, lo que de hecho es habitual por el tiempo que hace.

- Sorprende por la cantidad de encarcelamientos que hubo.

-Confirmamos lo que dijimos desde el primer día: es un caso de detenciones en masa en una situación de descontrol policial, con violencia brutal y aleatoria. En estos casos son habituales los archivos en masa, absoluciones en masa y como mucho algunas condenas, la mayor parte muy leves. La evidencia que tenemos es de alguien que pasa ocho meses en prisión, cambia el juez y lo libera antes del juicio, y al cabo de nada publica una sentencia donde dice que no hay pruebas para condenarlo. Algo falla o hay alguna voluntad política más allá de la apreciación jurídica.

- Aquí ya no se trataba del Tribunal Supremo ni de la Audiencia española, eran todos juzgados de instrucción y de guardia. Tanta complicidad hay con la estrategia represiva de tantos jueces de base para poder hacerlo?

-Hay complicidad de gran parte de la judicatura con tesis de extrema derecha. Esto ya es un elemento. Los jueces no viven aislados de la sociedad y en un contexto de alarma social suelen adoptar unas medidas preventivas mucho más bestias porque hacen un papel de intentar frenar la alarma social. Lo encontramos en este caso, en huelgas generales y en movilizaciones multitudinarias muy diversas.

- ¿Qué papel hace la fiscalía?

-Es el tercer elemento, los juzgados sólo pueden adoptar medidas preventivas entre lo que piden las defensas y lo que pide la fiscalía. Ni más, ni menos. Si la fiscalía pide firmar cada quince días, como mucho el juez puede ordenar firmar cada quince días. Si pide prisión preventiva, máximo puede ordenar la prisión preventiva. Aquí es donde el gobierno del estado dice: 'Este lo quiero en la cárcel', y da indicaciones al juez. A veces con presiones directas ya veces con presión mediática, social o política. Esto abre la vía para que un juez de extrema derecha encarcele sin pudor ni ninguna prueba, como nos hemos encontrado casos, o, en caso de que sea un juzgado influenciado o que quiera ascender en la judicatura, haciendo un mérito. O un juez nuevo, ve la situación en las noticias, ve la presión de la

fiscalía y termina decretando la prisión preventiva.

- ¿Puede que haya jueces que la policía sepa que son más proclives a encarcelar o el sistema de adjudicación de juez no lo permite?

-Aquellos días nos encontramos en Barcelona el caso de un juzgado que no era competente porque se le acababa la guardia para recibir detenidos, los quiso recibir, decretó prisiones preventivas, denunciarnos que no era competente, nos dieron la razón y el juzgado que le tocaba decretó la libertad. Hay juzgados que no sólo son más proclives, sino que trataron de apropiárselo para decretar las medidas que creían. Todos los abogados saben, según qué juzgado de instrucción toca -sobre todo en Barcelona-, si tiene un talante más duro con los represaliados. Incluso se decía que ciertas operaciones policiales se lanzaban en momentos que había ciertos juzgados de guardia.

- ¿Cómo interpreta que la Audiencia española haya mezclado la operación Judas con las movilizaciones postsentencia, cuando en principio eran procesos diferentes?

-La vinculación con las movilizaciones postsentencia es el tuétano de la operación Judas, es la voluntad de coger el delito de terrorismo y hacer una aplicación que pueda servir para cualquier movilización que quiera cuestionar el estado. Hablamos de un hecho gravísimo, por el recorte de derechos y persecución política de cualquier movilización política, social o sindical. Aquí es donde creemos que está la batalla de fondo en el caso de la operación Judas, si se impone un relato y una definición de terrorismo que puede incluir el corte de Pertús, las movilizaciones antimonárquicas y la huelga general contra la reforma laboral ; o se limita la definición del derecho de terrorismo a lo que era la definición anterior, en la que tenía que haber una estructura, armamento, atentados, etcétera. Parece que esto pasa a segundo término y se pone lo primero el hecho de que tengas la voluntad de subvertir el estado. El delito de terrorismo pasa a ser un delito interpretativo y en el marco del derecho penal del enemigo. Una interpretación del derecho en que no es importante que has hecho, sino en nombre de qué ideología lo has hecho.

- ¿Si finalmente los condenan establecerá un precedente para reinterpretar qué es terrorismo y condicionar las movilizaciones futuras?

-No liquidaría las movilizaciones, pero daría unas herramientas más potentes para reprimirlas. ¿Lo aplicarían? Hemos visto que tiene mucho más peso el contexto social que no el derecho penal o la jurisprudencia. Si en un determinado momento el gobierno de turno del estado se encontrara legitimado a aplicarlo, lo harían. En momentos en que se originara una respuesta popular potente y se organizaran más movilizaciones, se lo deberían pensar dos veces.

- ¿Qué les ha pasado a cuatro nuevos encausados que citaron a declarar?

-De los cuatro, dos no pudieron ni declarar porque la Audiencia no fue capaz de hacer una declaración en línea con el juzgado de Mollet del Vallés. Hay dos acusados de terrorismo que, pese a ser acusados de un delito tan grave, sólo fueron a un juzgado y firmaron que no querían declarar. Sin ninguna medida cautelar ni haber pasado ante el juez instructor. Esto denota el enésimo desbarajuste de este caso.

- En los casos de los presos políticos y los exiliados los tribunales europeos han tenido un papel muy importante. ¿Esta estrategia de defensa la estudiáis?

Nos parece una estrategia válida, legítima y que se debe recorrer porque los tribunales están para llegar hasta el final, pero teniendo claro que esto se limita al derecho. El ejemplo más claro es la sentencia de hace poco que anulaba la condena a Arnaldo Otegi tras unas elecciones vascas en las que no se pudo presentar porque había sido inhabilitado. El tribunal dice ahora que aquella sentencia no tenía ninguna validez, ¿pero que ha cambiado? Nada ha cambiado. Se ha dado la razón a alguien que había sido víctima de una sentencia injusta, pero la función de la sentencia, que era inhabilitar un movimiento político dejándolo fuera de juego y creando una mayoría artificial en el Parlamento de la Comunidad Autónoma vasca, ya tuvo efecto.

- Este paralelismo con la estrategia de represión que se aplicó en el País Vasco planea sobre el independentismo catalán desde que se empezó a acusar de terrorismo personas que eran los CDR. ¿Cree que les puede dar resultados?

-Se ven paralelismos, pero hay una distancia muy importante. El contexto social no tiene nada que ver, ni por el tipo de lucha que hay en Cataluña en contraste con la que había en el País Vasco, ni en cuanto a la población. Puedes aprender de otros momentos represivos que ha habido en el pasado -también en Cataluña-, pero las diferencias son importantes. Más allá de la represión, lo que desmoviliza es la incapacidad de mantener viva la llama de la lucha. Hay que promover una movilización que aglutine y unas reivindicaciones políticas que avancen. Y sobre todo, utilizar la represión como un boomerang, no como un freno. Hay que poner cualquier caso represivo al servicio de la lucha por la que se ha desatado aquella represión. El estado utiliza estas personas para desvirtuar el movimiento, pero le da igual el uno como el otro.

- ¿Preven cuando puede ser el juicio de la operación Judas?

-Tan sólo sabemos que se prorrogó la instrucción, que si no me equivoco implica un alargamiento de la causa de doce meses más. Y se pueden hacer más prórrogas. Sirvió para que tuviera un efecto determinado en un momento concreto y ahora es el cajón para cuando el fiscal o el juez de turno consideren que hay que sacarlo para generar una situación de tensión o de miedo.

- ¿Si la instrucción no se ha cerrado puede que el período que investigan se vaya alargando e incluya más movilizaciones, como se vio con los nuevos encausados, que les acusaban por haber participado en las protestas postsentencia?

-Podría ser. La viabilidad que tendría esto después de un año más de investigaciones en las que no ha aparecido nada más, se debería ver. Estos nuevos cuatro encausados son a petición de la fiscalía. Por lo tanto, es el gobierno del estado español -PSOE y Podem- quien decide que la fiscalía las haya encausado. Todo depende de si el gobierno de turno tiene voluntad de crear un cierto estado de ánimo.

<https://www.vilaweb.cat/noticies/tall-tsunami-xavi-pellicer-alerta-solidari-entrevista/>

<https://ppcc.lahaine.org/cat-cas-xavier-pellicer-lhi>